

Cartea lui Daniel - Numărul o sută șaiszeci și nouă

Desfășurarea firelor profetice: înțelegerea simbolismului „fortăreței” în Daniel

Jeff Pippenger

2024-03-31

Versetul zece al capitolului unsprezece din Daniel reunește mesajul intern și cel extern prin cuvântul „fortăreață”. Legătura pe care o stabilește cu profeția de șaiszeci și cinci de ani a lui Isaia identifică „fortăreața” profeției externe ca fiind Rusia și „fortăreața” internă a templului pe care Hristos o ridică în cursul aceleiași istorii. Fortăreața externă, care se află în versetul treizeci și unu și este identificată drept „sanctuarul tăriei”, reprezintă un împărat sau o împărăție pământească. Fortăreața internă, sau sanctuarul intern al tăriei, este templul pe care Solul Legământului îl ridică în patruzeci și șase de ani.

În Locul Preasfânt al aceluia templu (citadela), Dumnezeu șade în locurile cerești.

În cartea lui Daniel, două cuvinte ebraice sunt amândouă traduse prin „sanctuar”. Unul este „miqdash”, iar celălalt este „qodesh”. „Miqdash” poate desemna un sanctuar păgân, sau sanctuarul lui Dumnezeu, sau chiar o fortăreață. „Qodesh” este folosit în Biblie numai pentru a desemna sanctuarul lui Dumnezeu. „Sanctuarul” (miqdash) al puterii (fortăreață), din versetul treizeci și unu al capitolului unsprezece din Daniel, este tradus ca „sanctuarul puterii”, iar cuvântul ebraic tradus acolo prin sanctuar este „miqdash”, care reprezintă Cetatea Romei, simbolul puterii romane în istoria atât a Romei păgâne, cât și a celei papale. Daniel a folosit aceste două cuvinte ebraice într-un mod foarte atent. În versetele care constituie stâlpul central al adventismului, găsim cuvântul „sanctuar”.

Apoi am auzit pe un sfânt vorbind; și un alt sfânt a zis către acel sfânt care vorbea: „Până când va ține vedenia privitoare la jertfa necurmată și la fărâdeleaga pustiirii, care dau atât Sfântul Locaș, cât și oștirea, să fie călcate în picioare?” Și el mi-a zis: „Până vor trece două mii trei sute de zile; apoi Sfântul Locaș va fi curățit.” Daniel 8:13, 14.

Cuvântul ebraic tradus prin „sanctuarul”, în ambele versete, este „qodesh” și este folosit numai pentru a reprezenta sanctuarul lui Dumnezeu. În versetul unsprezece, unde este identificată Roma păgână și, în mod specific, templul Panteonului din cetatea Romei, întâlnim cuvântul „sanctuar”, însă în acel verset el este cuvântul ebraic „miqdash.”

Da, el s-a înălțat până la Căpetenia oștirii, și prin el jertfa necurmată a fost înlăturată, iar locul sfântului Său locaș a fost doborât. Daniel 8:11.

În versetul treizeci și unu din Daniel unsprezece, „sanctuarul tăriei” este cuvântul ebraic „miqdash” și apare în legătură cu cuvântul ebraic tradus prin „fortăreață” în versetele șapte și zece din capitolul unsprezece. În versetul șapte, împăratul de la miazăzi a intrat chiar în cetatea Romei și l-a luat captiv pe împăratul de la miazănoapte, căci a pătruns în fortăreața lui; însă, în versetul zece,

împăratul de la miazănoapte urcă numai „până la” „fortăreață”, căci s-a oprit la granița dintre împărăția sa și Egiptul. La hotarul de la Rafia urma să se refere versetul următor. „Sanctuarul tăriei” din versetul treizeci și unu este „miqdash”-ul „fortăreței”.

Lupta de la hotarul din Rafia prefigurează lupta de la hotarul din Ucraina. Acea istorie profetică este recunoscută prin înțelegerea faptului că „capul” este împărăția sau împăratul; el este fortăreața puterii sale; însă profeția se adresează unui adevăr lăuntric și unui adevăr exterior. „Sanctuarul tăriei” pentru linia exterioară este reprezentat de sanctuarul „miqdash”, iar sanctuarul tăriei pentru linia lăuntrică este reprezentat de sanctuarul „qodesh”.

१८४४ देखि १८६३ सम्मको अवधि भविष्यवाणीको इतिहासको एउटा रेखा हो, जसले एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने कार्यलाई चित्रित गर्दछ। उत्तरी राज्यमाथितिरबतिर पारनि दुई हजार पाँच सय बीस वर्ष १७९८ मा समाप्त भयो, र दक्षिणी राज्यमाथिको त्यही दुई हजार पाँच सय बीस वर्षको रेखा १८४४ मा समाप्त भयो। ती दुई रेखाहरूले मानवजातको नमिन् प्रकृतिरे मानवजातको उच्च प्रकृतिलाई प्रतनिधित्व गर्दछन्। उत्तरी राज्यद्वारा प्रतनिधित्व गरिएको नमिन् प्रकृति शरीर हो, र उच्च प्रकृति शरि हो। शरि राज्यको राजधानी हो, र त्यही राजा हो। यस दृष्टान्तका लागि ख्रीष्टले आफ्नो नाम राख्न यहूदा, अर्थात् दक्षिणी राज्यलाई, चयन गर्नुभयो, र त्यसको राजधानी सहर यरूशलेम हो। यरूशलेम त्यही स्थान हो जहाँ सामर्थ्यको साँचो पवतिरस्थान अवस्थति छ, र त्यस पवतिरस्थानमा राजाको लागि एउटा सहिसन-कोठा छ, जो शरि हो।

Cele „șapte vremuri” din Leviticul douăzeci și șase au fost adevărul final de pecetluire în 1856, menit să împlinască un steag să încheie lucrarea. Din 1844 până în 1863, Hristos a intenționat să-și unească Dumnezeuirea cu omenirea pentru veșnicie, dar omenirea s-a răzvrătit.

În acel timp, El nu a putut transforma firea inferioară a omului, căci aceasta are loc la a doua Sa venire. Atunci El va transforma firea superioară a omului după chipul Său, prin unirea capului omenirii cu capul Dumnezeuirii. Capul era capitala împărăției. Capul era regele, iar când Hristos săvârșește transformarea unirii Dumnezeuirii cu omenirea, El unește capul atât al umanității, cât și al Dumnezeuirii, în sanctuarul de la Ierusalim, în Locul Preasfânt, unde Hristos șade împreună cu Tatăl Său.

Celui qui vaincra, je lui donnerai de s'asseoir avec moi sur mon trône, comme moi aussi j'ai vaincu et me suis assis avec mon Père sur son trône. Que celui qui a des oreilles entende ce que l'Esprit dit aux Églises. Apocalypse 3:21, 22.

Hristos făgăduiește că aceia (laodiceenii) care vor birui, așa cum a biruit El (și vor deveni filadelfieni), vor șede împreună cu El în locurile cerești.

Pe care a lucrat-o în Hristos, când L-a înviat dintre cei morți și L-a așezat la dreapta Sa, în locurile cerești, ... Și împreună ne-a înviat și împreună ne-a pus să ședem în locurile cerești, în Hristos Isus. Efeseni 1:20; 2:6.

Unirea celor două toiege ale lui Ezechiel (umanitatea cu Divinitatea) se împlinește în sanctuarul puterii al lui Dumnezeu (qodesh), chiar în timpul în care fortăreața puterii (miqdash) este identificată drept cheia profetică ce leagă atât liniile interne, cât și pe cele externe ale profeției pe care Gabriel a venit să i-o facă pe Daniel să o înțeleagă cu privire la ceea ce avea să se abată asupra poporului lui Dumnezeu în timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii. Hristos a dorit să

împlinescă această lucrare în istoria millerită, însă lucrarea a fost zădărnicită de răzvrătirea din 1863, dar istoria din 1844 până în 1863 rămâne totuși ca o linie care ilustrează acea lucrare încercată.

Verse ten din Daniel kapitelul unsprezece conține cheia pentru înțelegerea mesajului intern și extern al versetelor unsprezece până la cincisprezece, care au intrat în istoria noastră profetică în 2014. Versetul zece identifică anul 1989, care este timpul sfârșitului în mișcarea de reformă a celor o sută patruzeci și patru de mii, dar conține și cheia care îngăduie ca 2014 să fie recunoscut ca un reper profetic în istoria sigilării.

La 22 octombrie 1844, Solul legământului a venit deodată la templul pe care El îl ridicase. Acest reper profetic prefigurează ziua de 11 septembrie 2001, când al treilea înger a venit din nou, iar a șaptea trâmbiță a început din nou să sune. Atunci, istoria anilor 1840–1844 trebuia de asemenea să se repete, deoarece îngerul care a coborât la 11 august 1840 nu era nimeni altul decât Isus Hristos, iar lucrarea Lui era să lumineze pământul cu slava Sa.

1840 la 1844 de asemenea reprezintă perioada de la 11 septembrie 2001 până la legea duminicală care va veni în curând, tot așa cum 1844 la 1863 reprezintă perioada de la 11 septembrie 2001 până la legea duminicală care va veni în curând. Sora White aliniaza istoria anului 1844 cu istoria crucii, iar crucea reprezintă o împărțire a două istorii de trei ani și jumătate, care se aliniaza amândouă una cu cealaltă. Crucea stabilește că istoria precedentă, care începe în 1840 și se încheie în 1844, și istoria următoare până în 1863 sunt două istorii paralele, care amândouă reprezintă perioada sigilării.

Prima linie, din 1840 până în 1844, reprezintă biruința adventiștilor filadelfieni; cealaltă linie, din 1844 până în 1863, reprezintă eșecul adventiștilor laodiceeni. Ambele categorii sunt reprezentate în capitolul zece din Daniel, căci Daniel, reprezentând fecioarele înțelepte biruitoare în timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii, a văzut vedenia, însă cei care erau cu el au fugit dinaintea vedeniei.

E nella ventiquattresima giornata del primo mese, mentre mi trovavo sulla riva del gran fiume, che è Hiddekel, alzai gli occhi, guardai, ed ecco un uomo vestito di lino, i cui fianchi erano cinti d'oro finissimo di Uphaz. Il suo corpo era simile al berillo, il suo volto aveva l'aspetto della folgore, i suoi occhi erano come lampade di fuoco, le sue braccia e i suoi piedi somigliavano, nel colore, al bronzo terso, e il suono delle sue parole era come il fragore d'una moltitudine. E io, Daniele, vidi da solo la visione; gli uomini che erano con me non videro la visione, ma un grande tremore cadde su di loro, tanto che fuggirono a nascondersi. Daniele 10:4-7.

În capitolul șapte din Daniel, după ce Daniel a văzut vedenia fiarelor de pradă, Gabriel a venit să tâlcuiască vedenia.

Eu, Daniel, fui afligido em meu espírito, no íntimo do meu corpo, e as visões da minha cabeça me perturbaram. Aproximei-me de um dos que estavam ali, e lhe perguntei a verdade acerca de tudo isto. Então ele me falou e me fez conhecer a interpretação destas coisas. Daniel 7:15, 16.

În capitolul opt din Daniel, după ce Daniel a văzut vedenia despre fiarele sanctuarului, Gabriel a venit să-i explice vedenia.

Și s-a întâmplat că, atunci când eu, chiar eu, Daniel, am văzut vedenia și am căutat înțelesul ei, iată că a stat înaintea mea cineva care avea înfățișarea unui om. Și am auzit glasul unui om din mijlocul malurilor Ulaiului, care a strigat și a zis: „Gabriele, fă-l pe omul acesta să înțeleagă vedenia.” Daniel 8:15, 16.

În capitolul nouă din Daniel, după ce Daniel a înțeles numărul anilor indicați de Ieremia și înfățișați în scrierile lui Moise atât ca blestem, cât și ca jurământul lui Dumnezeu, Gabriel a venit să tâlcuiască vedenia.

Și pe când vorbeam eu, mă rugam și îmi mărturiseam păcatul meu și păcatul poporului meu Israel și îmi aduceam cererea înaintea Domnului Dumnezeului meu pentru muntele cel sfânt al Dumnezeului meu, da, pe când vorbeam eu încă în rugăciune, omul Gabriel, pe care-l văzusem în vedenie la început, venit în zbor iute, m-a atins pe la vremea jertfei de seară. El m-a învățat, a stat de vorbă cu mine și a zis: „Daniele, acum am ieșit ca să-ți dau pricepere și înțelegere.” Daniel 9:20–22.

Prin urmare, pe temeiul a trei martori, toți din cartea lui Daniel, atunci când Gabriel îi spune lui Daniel, în capitolul zece, că a venit să-l facă pe Daniel să înțeleagă ce va veni peste poporul lui Dumnezeu în zilele de pe urmă, Gabriel tâlcuieste vedenia cauzativă feminină „marah”, pe care Daniel a văzut-o și de care cealaltă categorie a fugit.

Acum am venit să te fac să înțelegi ce va veni peste poporul tău în zilele de pe urmă, căci vedenia este încă pentru multe zile. Daniel 10:14.

Viziunea pe care o văzuse Daniel și care a produs o separare între credincioși era viziunea apariției lui Hristos, viziunea celor două mii trei sute de ani, însă era exprimarea feminină a acelei viziuni. Înțelegerea viziunii apariției neașteptate a lui Hristos ca Sol al Legământului a fost aceea care l-a schimbat pe Daniel (și pe cei reprezentați de Daniel) după chipul lui Hristos. Ceea ce „vine asupra poporului lui Dumnezeu în zilele de pe urmă” este reprezentat de istoria milleriților din perioada 1840–1844 și, de asemenea, de milleriții din perioada 1844–1863. O clasă fuge de viziune în răzvrătire, iar cealaltă clasă îl urmează pe Hristos prin credință în Locul Preasfânt, pentru a fi așezată împreună cu El în locurile cerești.

Dar atunci când Gabriel tâlcuieste viziunea în care poporul lui Dumnezeu din zilele de pe urmă este schimbat după chipul lui Hristos, el expune istoria exterioară a lumii. Viziunea lui Daniel despre Hristos a fost interpretată de Gabriel ca fiind istoria exterioară a timpului sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii. Când, în interpretarea lui Gabriel, se ajunge la istoria din 11 septembrie 2001, istoria care este accentuată ca precedând legea duminicală din versetul șaisprezece este recunoscută numai prin cheia înțelegerii reprezentată ca „fortăreața” în versetul zece. La 11 septembrie 2001, efectul fiecărei viziuni a început să se desfășoare ca niște roți în mijlocul altor roți.

Apoi cuvântul Domnului a venit la mine, zicând: „Fiul omului, ce este zicătoarea aceasta pe care o aveți în țara lui Israel, spunând: «Zilele se lungesc și orice vedenie dă greș»? De aceea, spune-le: «Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Voi face să înceteze zicătoarea aceasta și nu o vor mai întrebuița ca zicătoare în Israel»; ci spune-le: «Zilele sunt aproape și împlinirea oricărei vedenii.» Căci nu va mai fi nicio vedenie deșartă, nici vreo ghicire lingușitoare în mijlocul casei lui Israel. Căci Eu sunt Domnul: Eu voi vorbi, și cuvântul pe care îl voi rosti se va împlini; nu va mai fi amânat; căci în zilele voastre, casă răzvrătită, voi rosti cuvântul și îl voi împlini”, zice Domnul Dumnezeu. Și iarăși cuvântul Domnului a venit la mine, zicând: „Fiul omului, iată, cei din casa lui Israel spun: «Vedenia pe care o vede este pentru multe zile de acum înainte și el procește despre vremuri îndepărtate.» De aceea, spune-le: «Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Niciunul dintre cuvintele Mele nu va mai fi amânat, ci cuvântul pe care l-am rostit se va împlini», zice Domnul Dumnezeu.” Ezechiel 12:21–28.

Dintre toate roțile profetice care se învârt înăuntrul altor roți profetice din acea istorie, există o roată despre care Inspirația i-a înștiințat pe studenții profetiei din zilele din urmă că este roata prin care se va hotărî destinul lor veșnic. Rând după rând, acea roată trebuie să fie și vedenia pe care a văzut-o Daniel, care l-a schimbat după chipul lui Hristos, căci aceasta este vedenia care arată ce va veni peste poporul lui Dumnezeu în zilele din urmă.

„Domnul mi-a arătat limpede că chipul fiarei va fi făcut înainte de încheierea timpului de probă; căci acesta va fi marele test pentru poporul lui Dumnezeu, prin care se va hotărî destinul lor veșnic. Poziția dumneavoastră este o asemenea învălmășeală de inconsecvențe, încât doar puțini vor fi înșelați.

„În Apocalipsa 13, acest subiect este prezentat în mod limpede; [Apocalipsa 13:11–17, citat].”

„Aceasta este încercarea pe care trebuie s-o aibă poporul lui Dumnezeu înainte de a fi pecetluit. Toți cei care și-au dovedit loialitatea față de Dumnezeu prin păzirea Legii Sale și prin refuzul de a accepta un sabbat fals, se vor așeza sub steagul Domnului Dumnezeu Iehova și vor primi sigiliul Dumnezeului celui viu. Cei care cedează adevărul de origine cerească și acceptă sabbatul duminical vor primi semnul fiarei.” Manuscript Releases, volumul 15, 15.

चन्हति की गई वह परीक्षा, जसै पशु की मूरत की परीक्षा के रूप में पहचाना जाता है, द्वविधि है। वह वह परीक्षा है जो भवषियवाणी के वदियार्थी से यह अपेक्षा करती है कविह रवविर-वधि से पूरव संयुक्त राज्य अमेरिका में पशु की मूरत के विकास को पहचाने, जो कलीसयिा और राज्य के संयोग का रूप है। यह वह परीक्षा भी है जो दानयियेल द्वारा प्रतनिधित्व कएि गए लोगो में, अथवा उन लोगो में जो भाग गए, या तो पशु की मूरत उत्पन्न करती है या मसीह की मूरत। यह पृथक्करण इस आधार पर है ककिया वे कुँवारियोँ, दानयियेल के समान, “इस महान दर्शन को देखती है,” अथवा क्या वे उस दर्शन से भाग जाती है। इस महान दर्शन को देखने की कुंजी “गढ़” शब्द द्वारा नरूपति की गई है।

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„Andzrius engiaha, care l-a instruit pe Ioan, nu era nimeni altul decât Isus Hristos. Faptul că Își pune piciorul drept pe mare și pe cel stâng pe uscat arată rolul pe care îl îndeplinește în scenele de încheiere ale marii lupte cu Satana. Această poziție indică puterea și autoritatea Sa supremă asupra întregului pământ. Controversa s-a intensificat și a devenit tot mai hotărâtă din

veac în veac și va continua astfel până la scenele finale, când lucrarea iscusită a puterilor întunericului va atinge apogeul. Satana, unit cu oamenii răi, va înșela întreaga lume și bisericile care nu primesc iubirea adevărului. Dar andzriusul puternic cere atenție. El strigă cu glas tare. El trebuie să arate puterea și autoritatea glasului Său acelor care s-au unit cu Satana pentru a se împotrivi adevărului.”

„După ce aceste șapte tunete și-au rostit glasurile, îi este dată lui Ioan porunca, ca și lui Daniel, cu privire la cărticică: «Pecetluiește lucrurile pe care le-au rostit cele șapte tunete.» Acestea se referă la evenimente viitoare care vor fi descoperite la timpul lor. Daniel va sta în partea lui la sfârșitul zilelor. Ioan vede cărticica desigilată. Atunci profețiile lui Daniel își au locul lor convenit în mesajele primului, al doilea și al treilea înger, care trebuie să fie date lumii. Desigilarea cărticicii a fost solia cu privire la timp.”

„Cărțile lui Daniel și Apocalipsa sunt una. Una este o profeție, cealaltă o revelație; una este o carte pecetluită, cealaltă o carte deschisă. Ioan a auzit tainele pe care le-au rostit tunetele, dar i s-a poruncit să nu le scrie.”

„Lumina specială dată lui Ioan, care a fost exprimată în cele șapte tunete, era o prezentare a evenimentelor care urmau să aibă loc sub mesajele primului și celui de-al doilea înger.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volumul 7, 971.